

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๑ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

ด้วงกุหลาบปาล์มน้ำมัน

ชื่ออื่นๆ	
ชื่อสามัญ	Rose Beetle
ชื่อวิทยาศาสตร์	Adoretus compressus Weber
ชื่อวงศ์	Rutelidae
ชื่อลำดับ	Coleoptera

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

ด้วงกุหลาบ จะกัดกินทำลายใบปาล์มน้ำมันเล็กในแปลงปลูก โดยเฉพาะในที่ดินบุกเบิกใหม่ จะกัดใบในช่วงเวลากลางวันเท่านั้น ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ต้นปาล์มน้ำมันขนาดเล็กใบโกร๋นหมด และชะงักการเจริญเติบโต

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ

ไข่ ด้วงวางไข่ในดินเป็นฟองเดี่ยวๆ ไข่ที่ออกใหม่ๆ มีลักษณะกลมรี เปลือกเรียบสีขาวขุ่นมีขนาดกว้าง ๐.๘ มม. ยาว ๑.๓ มม. ต่อมาประมาณ ๓-๕ วัน ไข่จะกลมขึ้นและเป็นสีเหลือง ระยะไข่ขึ้นกับอุณหภูมิของอากาศ ที่อุณหภูมิ ๒๕ องศาเซลเซียส ระยะไข่เฉลี่ย ๖.๕ วัน ส่วนที่อุณหภูมิ ๒๒ องศาเซลเซียส ระยะไข่เฉลี่ย ๘.๙ วัน และจะเปลี่ยนเป็นสีเข้มภายใน ๓-๒ วัน จึงฟักออกเป็นตัว

หนอน อาศัยอยู่ในดิน ไม่ปรากฏว่าทำความเสียหายให้แก่ต้นพืช ตัวหนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ๆ มีสีขาว และตัวโค้งงอหัวสีน้ำตาลอ่อนมีเขี้ยวเห็นได้เด่นชัด หนอนที่โตเต็มที่หัวกะโหลกกว้าง ๓ มม. และลำตัวยาว ๑๓ - ๒๐ มม. ลำตัวสีขาวมีขนสั้นๆ กระจายทั่วไป ตามลำตัวมีรอยพับย่น ซึ่งจะเป็นปล้อง มีขา ๓ คู่ ที่ส่วนอกมีรูหายใจตามข้างลำตัวข้างละ ๘ รูปลายท้องใหญ่ทำให้เคลื่อนไหวไปมาไม่สะดวก หนอนจะมุดดินอยู่ลึกลงไป ๓ - ๖ นิ้ว และทำเป็นโพรงรอบๆ ตัวเพื่อเป็นที่อาศัย หนอนมีการลอกคราบ ๓ ครั้ง

ดักแด้ ตัวหนอนจะหยุดกินอาหารไม่เคลื่อนที่ และหดตัวเล็กน้อยก่อนเข้าดักแด้ ลักษณะของดักแด้เป็นแบบ exarate pupa สีเหลืองอ่อน มีขนละเอียดสีน้ำตาลอ่อนปกคลุม ที่ปลายท้องที่ขนสีน้ำตาลแดง ๒ กระจุก ขนาดของดักแด้ ๕.๖ x ๑๓.๓ มม.

ตัวเต็มวัย เป็นด้วงปีกแข็งลำตัวป้อมค่อนข้างแบน สีน้ำตาลอ่อน ตาสีดำ มีขนสั้นละเอียดปกคลุมทั่วตัว เพศผู้มีขนาด ๔.๘x๑๐.๓ มม. เพศเมียมีขนาด ๕.๖x๑๓.๒ มม. เพศเมียจะวางไข่เดี่ยว ๆ ในเวลากลางวัน วางไข่ประมาณ ๓ - ๑๒ ครั้ง เฉลี่ย ๖ ครั้ง ๆ ละ ๒ - ๕ ฟอง ช่วงการวางไข่ ๖ - ๒๐ วัน จำนวนไข่ ๑๐ - ๗๐ ฟอง หรือโดยเฉลี่ย ๓๐ ฟอง

ชีวประวัติ

ระยะไข่ ๕ - ๑๑ วัน

ระยะหนอน ๕๒ - ๙๕ วัน

ระยะดักแด้ ๑๑ - ๑๔ วัน

ระยะตัวเต็มวัยเพศผู้ ๗ - ๒๖ วัน

เพศเมีย ๑๒ - ๕๗ วัน

หนอนมีการลอกคราบ ๓ ครั้ง

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบาด

พบตัวงูหลายมากในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน พบในที่ดินมีการบุกเบิกใหม่เพื่อทำการปลูกปาล์มน้ำมันและเกิดกับปาล์มน้ำมัน ในระยะแรกปลูกเท่านั้น

การป้องกันกำจัด

ใช้สารฆ่าแมลงประเภท carbaryl (Sevin ๘๕% WP) อัตรา ๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร carbosulfan (Posse ๒๐% EC) อัตรา ๔๐ มล.ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗ - ๑๐ วัน ในตอนเย็นทั้งใบและบริเวณโคนต้น

แหล่งข่าว : ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๒ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพิจิตร

ด้วงงวงมันเทศ

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ

ตัวเต็มวัยทำลายทุกส่วนของพืชในขณะที่ตัวหนอนทำลายในหัวและเถาหัวมันเทศที่ถูกด้วงงวงทำลายจะมีลักษณะเป็นทางคดเคี้ยวมีสีเขียวและสีดำ แม้ถูกทำลายเพียงเล็กน้อยก็ไม่สามารถรับประทานได้เพราะมีกลิ่นเหม็นและรสขม หัวมันเทศที่ถูกทำลายรุนแรงจะเน่าและมีกลิ่นเหม็น

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

๑. หลีกเลี่ยงการปลูกมันเทศในแหล่งที่มีการระบาดของด้วงงวงมันเทศ
๒. หลีกเลี่ยงการปลูกมันเทศซ้ำที่เดิมควรปลูกหมุนเวียนโดยใช้พืชต่างตระกูลกับมันเทศ
๓. เลือกใช้เถา มันเทศที่สมบูรณ์แข็งแรงและปราศจากด้วงงวงมันเทศและไม่นำเถา มันเทศจากแหล่งที่มีการระบาดของด้วงงวงมันเทศมาปลูก
๔. กำจัดวัชพืชที่เป็นตระกูลเดียวกันกับมันเทศบริเวณรอบๆ แปลงปลูกมันเทศออกให้หมด
๕. รองกันหลุมก่อนปลูกด้วยสารฆ่าแมลงเช่นฟิโพรนิล ๐.๓% อัตรา ๒.๘ กิโลกรัมต่อไร่หรือคาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ ๔% อัตรา ๒.๘ กิโลกรัมต่อไร่ หรือไดโนทีฟูแรน ๑% อัตรา ๒.๘ กิโลกรัมต่อไร่ หรือคาร์แทปไฮโดรคลอไรด์/ไอโซโปรคาร์บ ๓% อัตรา ๒.๘ กิโลกรัมต่อไร่ โรยรอบๆ โคนต้นทุก ๑ เดือน
๖. ในสภาพมันสวนอายุ ๔-๖ เดือน ก่อนปลูกแช่เถา มันเทศด้วยสารฆ่าแมลงไทอะมีโทอกแซม ๒๕% WG อัตรา ๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร นาน ๕ นาที เมื่อมันเทศอายุ ๑ เดือนพ่นสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% WG อัตรา ๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือฟิโพรนิล ๕% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ที่โคนต้นและเถา ด้วยอัตราน้ำ ๑๖๐ ลิตร ต่อไร่ทุกสัปดาห์
๗. ใช้กับดักฟีโรโมน จำนวน ๔ กับดักต่อไร่ เมื่อมันเทศอายุประมาณ ๑ เดือน
๘. ใช้ไส้เดือนฝอยสไตเนอร์นีมาคาร์โปแคปซี อัตรา ๕๐ ล้าน ตัวต่อน้ำ ๒๐ ลิตรต่อ ๒๖๗ ตารางเมตร พ่นหรือราดลงดินในแปลงปลูกมันเทศเมื่อมันเทศมีอายุได้ ๖๐ วันหลังปลูกและใช้ติดต่อกันทุก ๑๕-๒๐ วัน รวม ๓-๔ ครั้ง

*** ควรพ่นไส้เดือนฝอยตอนเย็น (หลังเวลา ๑๗.๐๐ น.) ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงแสงอาทิตย์ ในกรณีที่มีอากาศแห้งแล้งควรพ่นน้ำให้ความชุ่มชื้นก่อน

แหล่งข่าว : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๓ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพังงา

โรครากเน่าและโคนเน่ามะละกอ

(เชื้อรา *Pythium phanidermatum* *Phytophthora palmivora*)

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ

อาการระยะต้นกล้า ส่วนของลำต้นบริเวณผิวดินมีลักษณะฉ่ำน้ำใบเหี่ยว ถ้าอาการรุนแรงบริเวณโคนต้นจะหักพับและตายในที่สุด

อาการระยะต้นโต เริ่มแรกมะละกอแสดงอาการใบล่างเหลือง ก้านใบลู่ลง และหลุดร่วงได้ง่ายใบที่อยู่ส่วนบนของต้นมีสีซีด ยอดอ่อนมีขนาดเล็กลง เมื่ออาการรุนแรงใบจะสลดเหี่ยวและหลุดร่วงเหลือแต่ใบยอดบางครั้งบริเวณโคนต้นพบแผลเน่าฉ่ำน้ำมีของเหลวสีน้ำตาลเยิ้มออกมาต้นจะหักล้มพับได้ง่าย และตายในที่สุดเมื่อขุดดูพบรากแขนงเป็นสีน้ำตาล หลุดขาดได้ง่ายและรากแก้วเน่าเปื่อย

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

๑. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดีไม่มีน้ำขัง
๒. ใช้ต้นกล้าจากแหล่งปลูกที่ไม่มีการระบาดของโรคนี้และไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ
๓. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบมะละกอเริ่มแสดงอาการของโรค รดดินบริเวณโคนต้นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เมทาแลกซิล ๒๕% WP อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิลอะลูมิเนียม ๘๐% WP อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือเมทาแลกซิล +แมนโคเซบ ๔% +๖๔% WP อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
๔. หากพบต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยปูนขาว หรือรดดินด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามข้อ ๓ ในหลุมที่ขุดและบริเวณใกล้เคียงเพื่อป้องกันการระบาดของโรค
๕. แปลงที่มีการระบาดของโรคควรเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นหมุนเวียน

แหล่งข่าว : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๕ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคใบด่างถั่วเขียว

เดือนเกษตรกรที่ปลูกถั่วเขียวเผ่า
ระวังการระบาดของโรคใบด่างถั่วเขียว
ทุกภาคของประเทศไทยโดยเฉพาะพื้นที่
ปลูกในภาคเหนือและภาคกลาง เนื่องจาก
พบการระบาดของโรคในพื้นที่ปลูกบาง
พื้นที่สามารถพบโรคได้ในทุกระยะการ
เจริญเติบโตของถั่วเขียว ถั่วเขียวที่เป็นโรค
จะแสดงอาการใบด่างเหลืองและอาจพบ
อาการใบไหม้แห้งร่วมด้วยออกดอก
ติดฝักน้อย ฝักโค้งงอและลีบเล็กทำให้
ผลผลิตลดลง ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่น
สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบการระบาดให้ดำเนินการควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง หรือ
สามารถขอคำแนะนำได้ที่เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอหรือสำนักงานเกษตรจังหวัดใกล้เคียง

เชื้อสาเหตุ เชื้อไวรัส ๒ วงศ์ (Families) ได้แก่ Geminiviridae : Geminivirus และ Potyviridae : Potyvirus

ลักษณะอาการ

ใบมีลักษณะด่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อน หรืออาการจุดเหลือง หรือใบด่างเหลืองอาจมีอาการใบไหม้แห้งร่วมด้วย
ออกดอกและติดฝักน้อย ฝักมีลักษณะโค้งงอ เล็กลีบ พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตหากพบการระบาดของโรคในช่วงถั่ว
เขียวอายุ ๓ - ๒ เดือน จะทำให้ผลผลิตลดลงร้อยละ ๓๕ - ๘๐

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

๑. ทำความสะอาดแปลงปลูก กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกและบริเวณใกล้เคียงซึ่งอาจเป็นพืชอาศัยของเชื้อไวรัส
สาเหตุโรค และแมลงพาหะ

๒. ไถกลบ (แปลงที่พบโรคสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนการไถกลบ)

๓. ใช้เมล็ดพันธุ์สะอาด (ไม่ใช่เมล็ดพันธุ์จากแปลงที่เป็นโรค)

๔. พื้นที่ที่มีการระบาดของโรคควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

๕. ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องมือในการเก็บเกี่ยว

๖. พ่นสารฆ่าแมลงเพื่อกำจัดแมลงพาหะ (เพลี้ยอ่อน แมลงหวี่ขาว) ได้แก่

- ฟิโพรนิล ๕% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ
- อีมาเมกตินเบนโซเอต ๓.๙๒% EC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ
- อิมิดาโคลพริด ๗.๐% WG อัตรา ๑๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ
- คาร์บาริล ๘๕% WP อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน บนต้นถั่วเขียวในแปลงที่พบ

อาการใบด่างและแปลงข้างเคียง

แหล่งข่าว : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ ๔ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพิจิตร

โรครากเน่าและโคนเน่าพริก (เชื้อรา *Sclerotium rolfsii*)

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ

พริกแสดงอาการเหี่ยวอย่างรวดเร็วบางครั้งพบใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลืองหากอาการรุนแรงพริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้นพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรครามีลักษณะหยากสีขาว ต่อมาเส้นใยของเชื้อจะรวมตัวเป็นเม็ดเล็กๆ สีขาวแล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำ คล้ายเมล็ดผักกาดจึงมักเรียกว่า ราเม็ดผักกาดโรคนี้ได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

๑. ควรไถพลิกดินตากแดดเพื่อ
- ฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในดินเนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคสามารถมีชีวิตอยู่ในดินได้นาน
๒. ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ก่อนปลูกเพื่อปรับสภาพดิน
๓. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี
๔. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสมและทำค้างหรือซั้งเชือกช่วย เมื่อต้นพริกล้มหรือกิ่งปรกดินเพื่อให้โคนต้นโปร่งแสงแดดส่องถึงไม่ให้ความชื้นสูงเป็นการลดการระบาดของโรค
๕. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอหากพบต้นเป็นโรคให้ถอนต้นและขุดดิน บริเวณที่พบนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรดดินในหลุม และบริเวณใกล้เคียงด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์บอกซิน ๗๕% WP อัตรา ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไทลโคลฟอส-เมทิล ๕๐% WP อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออีไตรไดอะโซล ๒๔% EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออีไตรไดอะโซล + คิวโนโตซีน ๖% + ๒๔% อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยรดสารทุก ๕ วันอย่างน้อย ๒ ครั้ง เพื่อป้องกันเชื้อสาเหตุโรคแพร่ไปยังต้นข้างเคียง
๖. หลังจากเก็บเกี่ยวพริกแต่ละรุ่นควรกำจัดเศษซากพืช และวัชพืชในแปลงให้หมดเพื่อป้องกันการสะสมของเชื้อโรค
๗. ควรทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียมทุกครั้งหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค

แหล่งข่าว : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์